

Ca-Nostra

Biblioteca Provincial

EPOCA SEGONA
ANY VI: NÚM. 135

SETMANARI MALLORQUI
Inca, 31 Octubre de 1925

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

FLORS DE NOVEMBRE

LA REPUBLICA DELS MORTS.

.....

¡O, benèita república! ¡Quants venen cada any el dia 2 de novembre a profanar aquella terra sagrada a on jeu en pau generacions enteres, deixant sobre una llosa pelada, que tanca un pilot de verms, la miserable corona d'unes flors que, perquè no hi escauen, el vent s'emporta! ¡O, benèita república! ¿Per què el món dels vius no ha de venir a allissonar-se a l'infalible escola del món dels morts? Allà, sobre tot allà hi tenen càtedra oberta la veritat i la justícia. Allà la mort ensenya el que és la vida.

Allà es fa sentir la veu eloqüent del silenci sepulcral que a tots diu:

«Mortals, alerta,
que és cosa certa
que vindrà un dia
que heu de morir»

Allà entre aquelles creus i inscripcions, que com fites marquen l'última herència dels que foren el que som, s'hi veu passar nostra existència tal com és, com unaombra que fuig, com un llum que s'apaga, com una flor que s'esfulla, com un torrent que s'afanya a corre per llençar-se ben de jorn a la mar gran que tot s'ho draga.

Allà s'apren el que és i el que no és.

¡O, els que suspirau per la veritat i la justícia, veniu al fossar! Veureu la mentida glorificant al no res en artístics sarcòfacs panteons aixecats com últim tribut per la vanitat humana. Mes al dessota hi trobaren la veritat, els morts, a qui la justícia a tots iguala.

¡O, quina república, gran Déu, quina república aquella! Allà i no més allà hi ha l'igualtat verdadera. Els soberans amb llurs ceptres i corones, els rics amb ses tresors i palaus, els pobres amb ses indigències i misèries; allà tots iguals. La ciència dels sabis, l'influència dels poderosos, l'entonament dels forts, l'apocament dels dèbils, l'orgull dels uns i l'ambició dels altres, tot s'anivella sota una palada de terra; allà tots iguals.

¿Qui distingeix una flor d'una altra quan marcides i seques s'han tornades pols? ¿Qui distingeix a la dama formosa de l'estrafeta en la gran república dels morts?

¡O, desheredats de la terra, veis aquí l'igualtat. El que no és possible en la vida per diferències individuals de l'humana naturalesa, necessàries per l'harmonia total de la societat, s'obté amb la mort.

La mort, com és igualtat, ¿no és també llibertat? La regió del morts és la regió de la pau. Allà es besen els ossos i barrejen les cendres dels que formen aquella república que és la més lliure que's pot somniar, perquè ni és torbada per les mirades dels vius que aparten del cementeri la seva vista com d'un lloc d'horror.

L'home en sa vida mai pot assolir la completa llibertat, perquè mai es veu totalment lliure de ses passions ni de ses enemics exteriors. El cos és la presó de son esperit, Mes així com la papellona trenca en el més d'abril la seua closca, pren pintades ales i vola, així també l'ànima és desfà per la mort del cos i com ella vola, vola lliurament; mes, ¿a on?

¡O, els que lluitau per la llibertat i besau apassionadament les cadenes de la vida que són cadenes d'esclavitud, ¿perquè te-

meu la mort?...

¿Per aquell *quo vadis* ignot? ¿per la recança de deixar afeccions terrenes?...

¡O,! no temeu per això! Que la mort pel just és un pas de la vida fictícia a la verda-dera, Que la mort pel cristià no és una separació completa i total dels sers que estima, sinó que hi continua unit per aquell vincle de caritat que enllaça les tres Esglésies, militant, purgant i triomfant que formen juntes la gran família del Cristianisme, la fraternitat eterna i universal.

¡O, vosaltres els que feu de la fraternitat un nom! ¿fins a quan sereu orbs davant de la fraternitat de fet? No hi ha república, igualtat, llibertat ni fraternidad com la que proclama i practica l'Església en tots els moments de la nostra vida i fins després de la nostra mort.

¿Qui es recorda del seu veí quan l'ha colgat la terra? ¿Qui prega per l'oblitat, pel desconegut, pel pobre, pel enemic, per orfe?

No més l'Església que té per amic a tot-hom i més que per amic per germà, de qui es recorda cada jorn en el «toc d'ànimes», per qui prega cada dia en la Santa Missa i que per son esperit de fraternitat fins convida als fidels un cop cada any devall les voltes endolades de sos temples, a pregar exclusivament pels morts, tot dient-nos: que és *santa i saludable l'oració que dediquen a ells perquè sien perdonats llurs pecats*, que és com indicar-nos qual ha d'ésser la corona que anem a depositar sobre la tomba dels que moriren, que és pas la corona de flors amb que adorna els sepulcres la consuetud moderna, sinó la corona entreteixida amb les semprevives de la oració, que és la corona de la fraternitat cristiana, única que fa arribar ses flaires fins a Déu en bé dels sers que s'enyoren, i que essent corona espiritual no marceix cap vent de tardor.

MOSSEN JOSEP CARDONA.

LA VISIÓ DEL PELEGRÍ

Diu que això era un pelegrí
qui tot solet feia camí,
la nit ja entrada,
lluny de vilatges i ciutat,
per dins un bosc tot desolat,
sense posada.

Allà ni'l pas d'un traginer,
ni sols un foc de carboner
lluïnt enfora,
ni d'una esquella'l sò perdut
dins la foscor i quietut
del temps i l'hora.

Era la nit del gran recort,
en que per tot toquen de mort
vogant campanes,
i fins al bosc callat el vent
duia a morir del sò planyent
veus llunyedanes.

Com si ploràs la negra nit,
plogué llavors, plogué seguit;
i fent més via,
per fi entreveia'l caminant
com un castell, qui torrejant
del bosc surgia.

A la vesllum d'un foc incert
un gran portal s'hi veia obert,
sens pany ni porta...
Demanà alberg el pelegrí,
i sols respondre'l buit senti
de veu sumorta.

Allà cercant cobri i soplug
s'introduí com un qui fuig
de pena en pena
i entre vells marbres s'amagà
glaçat de por quant destrià
l'oculta escena.

La blava llum de focs-fellets
mostrava arcades i parets
tot en ruïnes:
era un antic *tinell major*,
qui dilatava, ple d'horror,
naus gegantines.

Allà sens nombre potentats,
amb tantes dames alternats,
seien a taula;
tots amb aspecte anyoradís,
sens una ullada, ni un somris,
ni una paraula...

Tots el semblant tenien groc...
De les viandes tastant poc,
horribles totes,
bé demostraven molta set,
tots apurant en calze estret
escasses gotes.

Aquella set çera de plors
ó de pregàries i recorts
que amor ajunta?
Així ho va creure'l pelegrí
quant observà que era'l festí
de gent difunta.

Va entendre ser aquells finats
dels qui visqueren regalats,
en pompa vana,
i que, no essent per Deu perduts,
deixaren buida de virtuts
la tasca humana.

Sobre l'aplec de morta gent
al degotar desigualment
la volta bruna,
feia flotar sobre'l festí
l'arc vagorós de San Martí
que du la lluna.

Com més tal pluja era abundant,
los mors s'anaven animant
com més bevien;
i alguns del iris en la llum,
deixant un rastre de perfum,
desperexien...

—Això va veure'l pelegrí.—
Mes quant l'estrella del matí
fou arribada,
reprengué'l bosc sa gran cançó
i es dissipà la visió..
com la boirada.

M. COSTA Y LLOBERA

UN BELL CONCURS

Hem rebut del President de l'«Orfeó Mallorquí» don Antoni Quintana, alguns exemplars del cartell de la «Festa de la Música a Mallorca» de que ja en donarem notícia. Amb molt de gust l'insertam, ès a dir, atenent a la seva llargària, sols posam l'anunciament dels premis. El suscriptor nostre, que li interesàs el cartell enter, ne tenim a la seva disposició.

Festa de la Música a Mallorca

La necessidad de reintegrar a la vida general de l'Art la cançó del poble, quina música mos agombola ja en el breçol; i la conveniència de restaurar l'Art religiós, amb quina música pre-

gam a Déu ha estimulat a «l'Orfeó Mallorquí» el desig de procurar el desplegament vigorós i característic de la música en nostra terra; i per això ha organiat la «Primera festa de la Música a Mallorca, en l'acte solemne de la qual, se repartiràn els premis als qui n'hagen estat mereixedors en el Concurs que precedirà l'esmentada Festa.

A tal objecte, «l'Orfeó Mallorquí» convoca tal Concurs que's regirà pel següent

CARTELL

I. Premi de 500 pessetes, donat per l'Excellentíssim Ajuntament d'aquesta Ciutat, que s'adjudicarà a la millor i més important composició per a chor mixte, de motius mallorquins.

II. Premi de 300 pessetes, donat per l'Excellentíssima Diputació de Balears, que s'adjudicarà a la millor composició per a chor mixte.

III. Premi de 500 pessetes, donat per l'Il·lustríssim i Reverendíssim Dr. D. Gabriel Llompart, Bisbe de Mallorca, a la millor i més inspirada Missa de Glòria.

IV. Premi de 200 pessetes, donat pels M. I. Srs. Prefecte de Sagrada Litúrgia i Prefecte de Música religiosa, Drs. D. Joan Quetglas i D. Francesc Esteve, Canonges de la nostra Seu, a la millor composició religiosa en forma d'Himne, Cant religiós o Motet.

V. Premi de 250 pessetes, donat per la Societat «Foment del Turisme» a la més important col·lecció de cançons populars de Mallorca.

VI. Premi de 250 pessetes, donat per la Societat musical, «La Filarmónica», a la millor composició per a quartet de corda sobre tema o temes populars de Mallorca.

VII. Premi de 150 pessetes, donat per l'«Associació per la Cultura de Mallorca» al millor estudi sobre la música popular mallorquina.

VIII. Premi de 150 pessetes, donat per la «Societat Arqueològica Luliana» a la millor i més important col·lecció d'obres corals d'autor o autors mallorquins o residents a Mallorca fins al segle XVIII.

IX. Premi de 150 pessetes, donat pel mestre compositor Miquel Binimelis, soci protector del «Orfeó Mallorquí» a la més important col·lecció de ballets populars de Mallorca.

X. Premi de 150 pessetes, donat pel Sr. Fernando Alzamora, soci protector de l'«Orfeó Mallorquí», a la millor col·lecció de cants, amb acompanyament de piano, per a ús de les escoles.

XI. Premi de 150 pessetes, donat pel Sr. Domingo Torrents, soci protector de l'«Orfeó Mallorquí», a la millor i més important col·lecció de cançons i jocs d'infants.

XII. Premi de 300 pessetes, donat pel l'Orfeó Mallorquí a les cançons populars mallorquines més ben armonisades a chor mixte.

Les composicions seràn rigurosament inèdites i enviades a l'«Orfeó Mallorquí»: carrer del Socors, 62, a nom d'Antoni Quintana, i quisquana durà un lema.

La «primera festa de la Música a Mallorca» se celebrarà, D. v., en el mes de maig de l'any vinent i la data se ficarà oportunament.

L'autor que resulti guanyador del premi corresponent al Tema I, elegirà Reina de la Festa, la qual desde son siti d'honor, ferà entrega dels premis restants als respectius guanyadors.

El Jurat es compondrà dels següents mestres: Lluís Millet, Miquel Capllonch, J. Lamotte de Grignón, Sebastià Ramis (Director de l'«Orfeó») i Eugeni Aguiló.

Ciutat de Mallorca al 15 d'octubre de 1925

Vida Municipal

Sessions de l'Ajuntament en plè.—Els dies 22 i 23 del corrent octubre s'efectuaren les sessions ordinaries del primer trimestre de l'any 1925-1926, baix la presidència del Batle major Sr. Pujadas Ferrer, assistint els tinents de Batle D. Miquel Mir i D. Pere Fornés, i els regidors D. Miquel Pujades, D. Bartomeu Pujol, D. Miquel Aguiló, D. Marian Calderón, D. Antoni Melis, D. Joan Ramis i D. Abdón Beltrán.

El Secretari Sr. Siquier donà lectura a les actes de les sessions extraordinaries celebrades desde el primer de juliol i foren aprovades.

També s'aprovaren aquests dictàmens:

Un de la comissió especial del carrer de la Murta, proposant acceptar l'ofertament del propietari Joan Llompert, i comprar la casa de Juana Esteva pel preu de tres mil pessetes.

Una altra de la Comissió de reforma interior que aconsella la desaprovació del projecte de rasant del carrer de la Font exposat al públic.

Dos de la Comissió d'Hizenda recaiguts a les instàncies de D. Jaume Armengol i

Joan Cerdó.

I un de la Comissió Permanent proposant l'aprovació del Reglament per a la concessió de dues beques o subvencions per estudis del Batxillerat i de la carrera del Magistèri. Se discutiren un per un els articles de dit Reglament i foren aprovats per unanimitat, amb algunes adicions que presentà el President.

Després s'elegí el Tribunal de les oposicions que se feran per a l'adjudicació de les beques, el qual estarà compost de vocals nats i electius. Els primers son: El Sr. Batle, el Sr. Rector de la Parròquia i el Secretari de l'Ajuntament o sos substituïts. Per vocals electius foren nomenats:

D.ª Severa Madariaga de Ferrer, profesora.

D. Joan Grau Puiol, potecari.

» Arnau Mir, mestre nacional,

» Antoni Salas Garau, consejal.

Suplents dels anteriors:

D.ª Andreeva Juan, mestresa de 1.ª ensenyança.

D. Rogelio Figueiras, metje.

» Llorens Durán Coli, mestre de 1.ª ensenyança,

D. Jaume Estrany Llabrés, consejal.

Multa important.—Completant l'informació del darrer número, devem fer constar que, per denúncia del cobrador d'arbitris municipals Sebastià Beltrán, se comensà un expedient, a fi d'actar si cert industrial havia introduït saïm en aquesta ciutat, sense donar conte a l'Administració municipal.

Se feren les proves del cas, com són declaracions, etc. i després el Sr. Batle, assistit del Secretari, resolgué que l'acusat havia de pagar 767'20 pessetas de multa, més 393'60, import de l'arbitri corresponent al saïm introduït clandestinament.

L'interesat ha satisfet l'arbitri i la multa, pagant en conjunt 1.150'80 pessetes.

Vacunació.—Del dia 27 al 31 d'aquest mes, l'Inspector de Sanitat senyor Riera ha empeltat pigota gratuïtament, a la Casa Consistorial.

Concerts musicals.—Durant les fires i el dijous bò, la banda de música militar donarà els derrers concerts públics del corrent any, a la plassa Major.

Amb censura eclesiàstica.

Zip. Durán.-Inca